

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

NILS WAHL

10 päivänä syyskuuta 2015¹

Asia C-294/14

ADM Hamburg AG

vastaan

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Ennakkoratkaisupyyntö – Finanzgericht Hamburg (Saksa))

Liikenne — Tulliunioni ja yhteinen tullitariffi — Yhteisön tullikoodeksi — Tullietuudet — Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohta — Edunsaajamaasta viedyt alkuperätuotteet — Edellytys, jonka mukaan vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa luovutettaviksi ilmoitettujen tuotteiden on oltava samat kuin siitä edunsaajamaasta viedyt tuotteet, jonka alkuperätuotteita niiden katsotaan olevan — Lähetys, joka koostuu sekoituksesta palmunydinöljyä, joka on peräisin samaan tullietuusjärjestelmään kuuluvista eri vientimaista

1. Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa palmunydinöljyä on tuotu Euroopan unioniin Keski- ja Etelä-Amerikan eri maista, joihin kaikkiin sovelletaan samaa tullietuuskohtelua. Kuljetusta varten useista näistä maista peräisin olevia öljyeriä on kaadettu samaan tankkiin ja öljy on ilmoitettu luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa sekoituksena.

2. Tässä yhteydessä esiin nousee kysymys siitä, miten eri maista peräisin olevien tuotteiden sekoittamista on käsiteltävä tullietuuskohtelun soveltamista ajatellen. Unionin tuomioistuinta pyydetään erityisesti selventämään asetuksen N:o 2454/93² 74 artiklan 1 kohdan – jossa ei sallita tuotteiden muuttamista tai jalostamista – ja erityisesti edellytyksen, jonka mukaan vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa luovutettaviksi ilmoitettujen tuotteiden on oltava samat kuin siitä edunsaajamaasta viedyt tuotteet, jonka alkuperätuotteita niiden katsotaan olevan (samuusedellytys), oikeaa tulkintaa.

1 – Alkuperäinen kieli: englanti.

2 – Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetukset (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1063/2010 (EUVL L 307, s. 1).

I Oikeudellinen kehys

A Asetus (EY) N:o 732/2008³

3. Asetuksen N:o 732/2008 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Säädettyjä tullietuuksia sovelletaan menettelyjen piiriin otetuista edunsaajamaista peräisin olevien, menettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuontiin.

2. Alkuperätuotteen (peräisin olevan tuotteen) käsitteen määrittelyä ja siihen liittyvän hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevat säännöt, joita tarvitaan sovellettaessa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä, vahvistetaan asetuksessa (ETY) N:o 2454/93.

--”

B Asetus (ETY) N:o 2454/93

4. Asetuksessa N:o 2454/93 annetaan yhteisön tullikoodeksin soveltamista koskevia säännöksiä.⁴

5. Asetuksen N:o 1063/2010, jolla muutettiin asetusta N:o 2454/93, johdanto-osan 16 perustelukappaleessa todetaan, että joustavuus on tarpeen, koska muutosasetusta annettaessa voimassa olleet säännöt edellyttivät suoraa kuljetusta Euroopan unioniin koskevaa todistetta, jota on usein vaikea saada. Tämän vaatimuksen vuoksi eräät tavarat, joista on pätevä alkuperäselvitys, eivät voineet tosiasiallisesti hyötyä etuudesta. Sen vuoksi oli aiheellista ottaa käyttöön uusi, yksinkertaisempi ja joustavampi sääntö, jonka tavoitteena oli varmistaa, että tavarat, jotka esitetään tullille ilmoitettaessa ne luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa, ovat samat kuin vievästä edunsaajamaasta lähteneet tavarat ja että niitä ei ole muutettu eikä jalostettu millään tavalla kuljetuksen aikana.

6. Asetuksen N:o 2454/93 72 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavia tuotteita on pidettävä edunsaajamaiden alkuperätuotteina:

- a) kyseisessä maassa 75 artiklan mukaisesti kokonaan tuotetut tuotteet;
- b) kyseisessä maassa tuotetut tuotteet, jotka sisältävät muita kuin siellä kokonaan tuotettuja aineksia, jos näille aineksille on suoritettu 76 artiklan mukainen riittävä valmistus tai käsittely.”

3 — Yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 1100/2006 ja (EY) N:o 964/2007 muuttamisesta 22.7.2008 annettu neuvoston asetus (EUVL L 211, s. 1).

4 — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä tullikoodeksi). Tässä asetuksessa kootaan yhteen ainoaan koodeksiin useita tullilainsäädäntöä koskevia yhteisön asetuksia ja päätöksiä.

7. Asetuksen N:o 2454/93 74 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa luovutettaviksi ilmoitettujen tuotteiden on oltava samat kuin siitä edunsaajamaasta viedyt tuotteet, jonka alkuperätuotteita niiden katsotaan olevan. Ennen niiden ilmoittamista vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi niitä ei saa olla muutettu tai jalostettu millään tavalla eikä niille saa olla suoritettu mitään muita kuin niiden kunnan säilyttämiseksi tarvittavia toimia. Tuotteet tai lähetykset voidaan varastoida ja toimittaa osalähetyksinä, jos tämä tehdään viejän tai jonkin myöhemmän tavaroiden haltijan vastuulla ja tuotteet pysyvät tullivalvonnassa kauttakulkumaassa (-maissa).

2. Edellä 1 kohdan noudattamista pidetään riittävänä, ellei tulliviranomaisilla ole aihetta toisin epäillä; tällaisissa tapauksissa tulliviranomaiset voivat pyytää tavaranhaltijaa antamaan täydentäviä todisteita, jollainen voi olla esimerkiksi konossementin kaltainen sopimusperusteinen kuljetusasiakirja tai pakkauksen merkintöihin tai numeroihin perustuva konkreettinen todiste taikka jokin muu itse tavaroihin liittyvä todiste.”

II Tosiseikat, menettely ja ennakkoratkaisukysymykset

8. ADM Hamburg toi 11.8.2011 maahan useita eriä palmunydinöljyä Ecuadorista, Kolumbiasta, Costa Ricasta ja Panamasta Saksaan luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa. Kaikki nämä maat ovat GSP:n⁵ vientimaita. Öljy kuljetettiin kuljetusaluksen eri tankeissa. Hyötyäkseen tullietuuskohtelusta ADM Hamburg esitti edellä mainittujen maiden antamat tullietuustodistukset.

9. Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva asia koskee ainoastaan yhtä näistä lähetyksistä (jäljempänä kyseessä oleva lähetys). Kyseessä oleva lähetys koostui tullietuuskohtelusta hyötyvistä eri maista peräisin olevien palmunydinöljyerien sekoituksesta.

10. Hauptzollamt Hamburg-Stadt teki 8.12.2011 tuontimaksupäätöksen. Kyseessä olevan lähetysten osalta se laski tuontitullit kolmansien maiden tullikannan mukaisesti eli pyydettyä tullietuuskohtelua myöntämättä. Perusteena tullietuuskohtelun myöntämättä jättämiselle oli lähinnä se, että eri alkuperämaista tulleiden eri tuontilähetysten palmunydinöljyt olivat sekoittuneet keskenään yhdessä tankissa.

11. Tuloksettomaksi jääneen oikaisuvaatimuksen jälkeen ADM Hamburg nosti kanteen Finanzgericht Hamburgissa. Koska Finanzgericht Hamburgilla oli epäilyksiä unionin oikeuden merkityksellisen säännöksen oikeasta tulkinnasta, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Täytyykö nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa [asetuksen N:o 2454/93] 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen tunnusmerkitö, jonka mukaan vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa luovutettaviksi ilmoitettujen tuotteiden on oltava samat kuin siitä edunsaajamaasta viedyt tuotteet, jonka alkuperätuotteita niiden katsotaan olevan, kun useampia eriä palmunydinöljyä, joka on peräisin yleiseen tullietuusjärjestelmään kuuluvista eri vientimaista, joiden alkuperätuotteina niitä kulloinkin pidetään, ei viedä fyysisesti toisistaan erillään ja tuoda Euroopan unioniin vaan viennin yhteydessä ne sijoitetaan kuljetusaluksen samaan tankkiin ja tässä tankissa keskenään sekoitettuna ne tuodaan Euroopan unioniin, jolloin voidaan sulkea pois se, että näiden tuotteiden kuljetuksen aikana aina niiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseen asti kuljetusaluksen tankkiin ei ole päässyt muita tuotteita, erityisesti sellaisia, jotka eivät kuulu tullietuusjärjestelmään?”

5 — Yleinen tullietuusjärjestelmä.

12. ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt ja Euroopan komissio esittivät kirjallisia huomautuksia. Hauptzollamt Hamburg-Stadtia lukuun ottamatta nämä esittivät myös suullisia huomautuksia 11.6.2015 pidetyssä istunnossa.

III Asian arviointi

A Tulkintakysymykset

13. Täyttyykö asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohdassa asetettu edellytys, jonka mukaan edunsaajamaasta vietyjen tuotteiden on oltava samat kuin tuotteet, jotka ilmoitetaan tullissa Euroopan unionissa vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi, kun palmunydinöljyeriä, jotka ovat peräisin useista maista, joihin sovelletaan samaa tullietuustariffia, on kaadettu kuljetusaluksen samaan tankkiin ja tuotu maahan tässä tankissa sekoitettuna? Tämä on pääpiirteissään se kysymys, jota ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta selventämään tässä asiassa. Ennakkoratkaisua pyytäneitä tuomioistuinta on kehoitettu pyytämään unionin tuomioistuimelta selvennystä tähän paitsi siksi, ettei unionin tuomioistuimella ole tähän mennessä ollut mahdollisuutta selventää asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan merkitystä, myös siksi, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisilla on tästä aiheesta eriäviä mielipiteitä.

14. Erityisesti on epävarmuutta siitä, sulkeeko eri edunsaajamaista peräisin olevien tuotteiden – jotka tässä asiassa voidaan korvata toisillaan ja jotka aineellisesti ovat samat, koska ne ovat kaikki palmunydinöljyä – sekoittaminen pois tullietuuskohtelun. Jäljempänä esitetyillä perusteilla katson, ettei näin ole.

B Uusi joustavampi sääntö

15. Aloitan muistuttamalla, että ennen muutosta, joka asetuksella N:o 1063/2010 tehtiin asetuksen N:o 2454/93 74 artiklaan, jotta maahantuojia voisi hyötyä tullietuuskohtelusta, edellytettiin suoraa kuljetusta Euroopan unioniin koskevaa todistetta, jota on usein vaikea saada. Kuten asetuksen N:o 1063/2010 johdanto-osan 16 perustelukappaleessa todetaan, asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan tavoitteena oli ottaa käyttöön uusi, yksinkertaisempi ja varsinkin joustavampi sääntö, jonka keskeisenä tavoitteena oli se, että tullille esitetyt tuotteet ovat samat kuin viedyt tuotteet.

16. Ensi sijassa haluan myös korostaa, että asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohdassa asetettua samuusedellytystä ei pidä tarkastella erikseen vaan osana kokonaisuutta, nimittäin yhdessä 74 artiklan 2 kohdan kanssa, jossa säädetään, että samuusedellytyksen ”*noudattamista pidetään riittävänä, ellei tulliviranomaisilla ole aihetta toisin epäillä*”. Toisin sanoen on niin, että jos tulliviranomaisilla ei ole aihetta epäillä, etteivät vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi ilmoitetut tuotteet ole samat kuin maasta viedyt tuotteet, tulliviranomaisten on katsottava, että kyseessä ovat samat tuotteet.

17. Pääasiassa ei ole kiistaa tuotteiden alkuperästä. Riidanalaisista ei ole myöskään se, että riidanalaisen lähetyksen öljyerät hyötyisivät tullietuuskohtelusta, jos niitä ei olisi sekoitettu keskenään. Lisäksi kyseessä olevat tuotteet voidaan korvata toisillaan ja ne ovat aineellisesti samat, koska ne ovat kaikki palmunydinöljyä. Mainitussa 74 artiklan 2 kohdassa säädetyn samuusolettaman yhdessä sen kanssa, ettei tuotteiden alkuperästä ole epäilystä, pitäisi mielestäni olla sellaisenaan riittävä ratkaisemaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan asian taustalla olevan kysymyksen.

18. On totta, että voidaan väittää, että tulliviranomaiset eivät kykene yhtä hyvin tutkimaan ja ottamaan näyttöä maahantuoduista tuotteista, kun eri alkuperää olevat tuotteet tuodaan maahan sekoituksena. Tavoitetta helpottaa tulliviranomaisten tehtävää tarkastaa maahantuotujen tuotteiden alkuperä ei pidäkään tässä vähätellä. Sitä on pikemminkin pidettävä yhtenä tullikoodeksin ja asetuksen

N:o 2454/93, jolla on tarkoitus panna tullikoodeksi täytäntöön, johtavista tulkintaperiaatteista. Tämä johtuu varsinkin siitä, että tullikoodeksilla pyritään muun muassa takaamaan nopeat ja tehokkaat menettelyt tuotteiden saattamiseksi vapaaseen liikkeeseen.⁶ On kiistämättä erittäin tärkeää, että tulliviranomaiset kykenevät tarvittaessa tutkimaan tuotteet tarkastaakseen, että ne vastaavat alkuperätodistusta.

19. Tullietuuskohtelun kannalta on näin ollen olennaista, että voidaan todeta yhteys tuotteen, sen alkuperän ja tietyn alkuperätodistuksen välillä. Tätä yhteyttä todettaessa alkuperätodistuksilla on keskeinen rooli.⁷ Unionin tuomioistuin on korostanut virallisen alkuperäselvityksen (alkuperätodistus) merkitystä: vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tätä toimivaltaisen viranomaisen antamaa virallista alkuperäselvitystä koskevaa vaatimusta ei voida pitää pelkkänä muodollisuutena, jota ei tarvitse ottaa huomioon sikäli kuin alkuperä osoitetaan muilla todisteilla.⁸

20. Pääasiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ADM Hamburg on antanut kaikille viidelle lähetykselle tullietuustodistuksia alkuperätodistuksen muodossa (A-alkuperätodistus), joista sellaisinaan ei ole tässä asiassa kiistaa.

21. Tältä osin asetuksen N:o 2454/93 47 artiklan b alakohdan alkuperätodistuksia koskevissa säännöksissä todetaan, että todistuksen on sisällettävä kaikki tuotteen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, erityisesti pakkausten lukumäärä, tuotteen brutto- ja nettopaino tai sen tilavuus. Lisäksi asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 17 kuvaillaan A-alkuperätodistuksen sisältöä. Todistuksen kohdissa 5, 6 ja 9 on mainittava tuotteen numero, merkit ja pakkausten lukumäärä sekä bruttopaino tai muu määrä. Todistuksen toisella puolella osassa II ”Yleiset ehdot” otsikon ”Huomautuksia” alla b kohdassa todetaan lisäksi, että lähetyksen kunkin tuotteen on erikseen täytettävä edellytykset.

22. Ensi näkemältä eri alkuperää olevien tuotteiden sekoittaminen ei kieltämättä täytä kovin hyvin merkityksellisten todistusten sisältöä koskevia vaatimuksia, varsinkaan mitä tulee painoon ja määrään, mutta myös siihen edellytykseen nähden, että kunkin tuotteen on erikseen täytettävä edellytykset. Tässä mielessä, kun tuote sekoitetaan toista alkuperää olevaan tuotteeseen siten, ettei tuotteita voida enää erottaa toisistaan, on mahdollista väittää, ettei tuote ole enää sama kuin se oli ennen sen sekoittamista toiseen tuotteeseen. Tämän seurauksena väite, että sekoittaminen tekisi alkuperän tarkastamisesta vaikeampaa tulliviranomaisille, on tiettyssä mielessä kannatettava. Tässä valossa asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohtaa voitaisiin tulkita siten, että siinä edellytetään, että tiettyä alkuperätodistusta vastaavat tuotteet kuljetetaan siten, että niiden fyysinen erottaminen toisistaan taataan.

23. En kuitenkaan usko, että tämä muodostaa riittävän perusteen sille, että vaadittaisiin tiettyyn alkuperätodistukseen liittyvien lähetyksen fyysistä erottamista toisistaan kuljetuksen aikana. Tälle näkemykselleni on useita perusteita.

6 – Tuomio Derudder (C-290/01, EU:C:2004:120, 45 kohta). Tässä tarkoituksessa useat muutetun tullikoodeksin säännökset koskevat tulliviranomaisten mahdollisuutta tutkia tuotteita. Esimerkiksi sen 68 artiklan b alakohdan mukaan ilmoitusten tarkastamiseksi tulliviranomaiset voivat tutkia tuotteita ja ottaa näytteitä analyysiä tai yksityiskohtaista tutkintaa varten.

7 – Vaikka tällä ei ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, on kiinnostavaa huomata, että järjestelmästä on tehty joustavampi myös tältä osin eikä alkuperätodistuksia ole enää käytettävä. Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ja asetuksen (EU) N:o 1063/2010 muuttamisesta yleisen tullietuusjärjestelmän alkuperäsääntöjen ja tiettyjä maita ja alueita koskevien tullietuuksien osalta 10.3.2015 annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/428 (EUVL L 70, s. 12) otettiin käyttöön uusi tuotteiden alkuperän todistamisjärjestelmä. Tämä toteutetaan järjestelmällä, jossa viejät vahvistavat itse tuotteiden alkuperän ja jossa viejät on rekisteröity sähköiseen järjestelmään, niin kutsuttuun REX-järjestelmään.

8 – Ks. viimeaikainen tuomio Helm Düngemittel (C-613/12, EU:C:2014:52, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24. Ensinnäkin on tärkeää pitää mielessä, että 74 artikla kuuluu asetuksen N:o 2454/93 I osan IV osaston 2 lukuun, joka koskee tullietuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää. Vielä tarkemmin kyseinen säännös kuuluu tämän luvun 1 jakson 2 alajaksoon, joka koskee ”alkuperätuotteen” (peräisin olevan tuotteen) eli tuotteen, joka on peräisin edunsaajamaasta, käsitteen määrittelyä.⁹

25. Koska koko 2 alajakso koskee alkuperätuotteen määritelmää, löydän vain vähän (jos yhtään) viitteitä siitä, että samuusedellytyksellä pyrittäisiin takaamaan jotain muuta kuin sitä, että vapaaseen liikkeeseen ilmoitetut tuotteet ovat todellakin alkuperätuotteita eli tuotteita, jotka ovat peräisin edunsaajamaasta eivätkä kolmannelta maasta tuontitullin määräämistä varten (korkeamman tai matalamman riippuen tuotteen alkuperästä). Tämä on asetuksen 74 artiklan ainoa tarkoitus. Todetakseni sen, mikä on ilmeistä, tämä säännös ei koske esimerkiksi kuluttajille myytäväksi tarkoitettujen tuotteiden pakkausmerkintöjä.¹⁰

26. Kuten edellä mainittiin, asianosaisten kesken ei vaikuta olevan riitaa siitä, että liikkeeseen luovutettaviksi ilmoitetut tuotteet todella vastaavat ADM Hamburgin esittämiä alkuperätodistuksia. Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa ei ole esitetty päinvastaisia väitteitä eikä varsinkaan mitään todisteita siitä, että kolmansista maista peräisin olevia tuotteita olisi lisätty kyseessä olevaan lähetykseen.

27. Toiseksi – mikä tärkeintä – nesteet ja lajiesineet muodostavat erikoistapauksen. Käsittääkseni näiden tuotetyyppien osalta yleinen käytäntö on antaa alkuperätodistuksia tietyille ajanjaksolle ja tietylle tuotemäärälle, jolle sitten myönnetään konossementti. Näillä asiakirjoilla ei ole merkitystä kuljetuksen ja erityisesti kuljetusaluksen tosiasiallisen lastaamisen kannalta, joka suoritetaan täysin muiden kriteerien mukaisesti.¹¹ Tämän vuoksi ei vaikuta olevan lainkaan tavatonta, että useita alkuperätodistuksia liittyy yhdessä ainoassa tankissa tai lastiruumassa kuljetettaviin tuotteisiin myös tilanteessa, jossa kaikki nämä tuotteet ovat peräisin yhdestä ja samasta maasta.

28. Tältä osin istunnossa selvitettiin, ettei ainoastaan kyseessä oleva lähetyksen vaan myös muut ADM Hamburgin maahantuomat palmunydinöljylähetykset olivat tosiasiallisesti sekoituksia, vaikkakin yhdestä edunsaajamaasta peräisin olevia sekoituksia. Kun tämä pidetään mielessä, asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohdan tulkitseminen siten, että siinä edellytetään nesteiden tai lajiesineiden fyysisistä erottamista toisistaan, voi johtaa ainoastaan perusteettomaan erotteluun. Edellytys, jonka mukaan nesteet tai lajiesineet on erotettava toisistaan fyysisesti kuljetuksen aikana (alkuperämaan tai alkuperätodistuksen kaltaisten kriteerien perusteella), johtaisi tullietuuskohtelun kannalta sellaisten tuotteiden syrjivään kohteluun, joita on vaikeaa tai jopa mahdotonta erottaa toisistaan sen jälkeen, kun ne on laitettu samaan lastiruumaan (tai tankkiin). Mielestäni tämä ei voi olla perusteltua: miksi sellaisten tuotteiden, jotka ovat aineellisesti samat, koska ne ovat kaikki palmunydinöljyä, ja toisillaan korvattavissa olevia, sekoittaminen tankissa tai lastiruumassa merkitsisi sitä, että niitä on ”muutettu tai jalostettu” asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohdan vastaisesti silloin, kun keskenään sekoitetut tuotteet ovat peräisin useista alkuperämaista, muttei silloin, kun tuotteet ovat peräisin yhdestä maasta?

9 — Ks. esim. asetuksen 72, 75 ja 78 artikla. Kyseisten säännösten mukaan tuotteiden, jotka on tuotettu kokonaan edunsaajamaassa (kuten kyseisessä maassa kasvatettujen vihannesten), katsotaan olevan alkuperätuotteita, kun taas tuotteet, joita ei ole tuotettu kokonaan edunsaajamaassa, voivat saada alkuperäaseman, mikäli niitä jalostetaan myöhemmin riittävästi edunsaajamaassa. Asetuksen 79 ja 83 artiklasta ilmenee lisäksi, että ei-alkuperäaineita voidaan käyttää tietyn tuotteen valmistuksessa, jos niiden määrä ei ylitä tiettyä prosenttiosuutta tuotteesta, kun taas esimerkiksi tuotteen valmistuksessa käytettyjen koneiden tai polttoaineen alkuperällä ei ole merkitystä määrittäessä tuotteen alkuperäasemaa.

10 — Kuten yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 (EUVL L 303, s. 1) seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan, etuuskohteluun perustuva pääsy unionin markkinoille myönnetään kehitysmailla niiden tukemiseksi köyhyyden vähentämisessä ja hyvän hallinnon ja kestävä kehityksen edistämiseksi auttamalla niitä hankkimaan kansainvälisestä kaupasta lisätuloja, jotka voidaan sijoittaa uudelleen maiden oman kehityksen hyväksi, ja lisäksi monipuolistamaan talouttaan. Samasta tullietuuskohtelusta hyötävistä eri maista peräisin olevien korvaavien tuotteiden sekoittaminen keskenään ei muuta tätä.

11 — Tältä osin turvallisuuseikat saattavat edellyttää, että kuljetettavat tuotteet lastataan tavalla, joka ei vastaa konossementtejä. Joka tapauksessa vaikuttaa epätodennäköiseltä, että aluksen tankkien tai lastiruumien lukumäärä vastaisi tietyllä hetkellä kuljetettavien lähetysten lukumäärää.

29. Mitä tulee tarpeeseen tarkastaa alkuperä, mikä mielestäni on ainoa kestävä perustelu, jota ensi näkemältä voitaisiin käyttää fyysisen erottamisen perustelemiseksi, huomautan vain seuraavaa: en ymmärrä, miksi olisi helpompaa tarkastaa alkuperä alkuperätodistusten perusteella tilanteessa, jossa yhdestä maasta peräisin olevat toisillaan korvattavissa olevat tuotteet (nesteet tai lajiesineet) kuljetetaan sekoituksena, ja vaikeampaa nyt käsiteltävän tilanteen kaltaisessa tilanteessa, jossa useita alkuperätodistuksia liittyy lähetykseen, joka sisältää useista edunsaajamaista peräisin olevia toisillaan korvattavissa olevia tuotteita. Kummassakin tilanteessa käsillä on useita alkuperätodistuksia, jotka liittyvät nesteiden tai lajiesineiden sekoitukseen.

30. Tämän seurauksena esitän viimeisen huomioni. Mielestäni asetuksen

N:o 2454/93 74 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitetään oletama alkuperäaseman hyväksi. Ainoastaan silloin, kun tulliviranomaisilla on aihetta epäillä, ettei tuotteilla ole alkuperäasemaa, ilmoittajan on osoitettava, että lähetys tosiasiallisesti sisältää samat tuotteet kuin ne, jotka alun perin vietiin maasta. Tämä voidaan toteuttaa, kuten tässä säännöksestä selvästi selitetään, millä tavalla tahansa, joko sopimukseen liittyvillä kuljetusasiakirjoilla, kuten konossementeilla, tai tosiasiallisilla tai konkreettisilla todisteilla, jotka perustuvat pakkausten merkitsemiseen tai numeroimiseen, tai itse tuotteisiin liittyvillä todisteilla. Tässä mielessä tuotteiden kuljettaminen sekoituksena ei estä tullietuuskohtelua. Vaikka saatan esittää itsestään selvyden, totean, että maahantuojalla (ilmoituksen tekijällä) on riski korkeammasta tuontitullista, jos tulliviranomaiset eivät vakuuttuisi todisteista, joita se esitti tuotteiden alkuperäasemasta.

31. Edellä esitetyn perusteella katson, että nyt käsiteltävän asian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa, joissa i) keskenään sekoitetut tuotteet ovat aineellisesti samat, koska ne ovat kaikki palmunydinöljyä, ja korvattavissa toisillaan, ii) ne ovat peräisin maista, joihin sovelletaan samaa tullietuuskohtelua, iii) eikä niiden alkuperäasemasta ole epäselvyyttä, asetuksen N:o 2454/93 74 artiklan 1 kohdassa asetettu edellytys, jonka mukaan maasta vietyjen tuotteiden on oltava samat kuin vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa luovutettaviksi ilmoitetut tuotteet, täyttyy.

IV Ratkaisuehdotus

32. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Finanzgericht Hamburgin ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti:

Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1063/2010, 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä asetettu samuusedellytys, jonka mukaan vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa luovutettaviksi ilmoitettujen tuotteiden on oltava samat kuin siitä edunsaajamaasta viedyt tuotteet, jonka alkuperätuotteita niiden katsotaan olevan, täyttyy nyt käsiteltävän asian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa, joissa useita palmunydinöljyeriä, jotka ovat peräisin samasta tullietuuskohtelusta hyötyvistä eri maista, ei ole erotettu fyysisesti toisistaan kuljetusta varten vaan ne on kaadettu kuljetusaluksen samaan tankkiin ja tämän seurauksena tuotu Euroopan unioniin tässä tankissa keskenään sekoitettuina.